

REFORMIRANA CRKVA
Medulićeva 18, 10144 Zagreb
tel/fax 01 4810696
GSM 098 304569
EM: reformo@email.t-com.hr

-WEB I BLOG STRANICE-

www.rkezg.hr

reformatus.blog.hr

audio-reforma.blog.hr

rkezg.blogger.hr

-RASPORED-

Nedjelja 18h
BOGOŠTOVLJE
NA DAN GOSPODNIJI

Utorak 18h
MOLITVENI SASTANAK

Srijeda 18h
PROUČAVANJE BIBLIJE

Četvrtak 18h
KATEHZA
- Nauk Reformirane crkve-

LuX je časopis Reformirane crkve

Obrađuje različite teme iz kršćanske bogoslovije, reformatorskog nauka, donosi biografske prikaze, katehetski nauk te vijesti iz života Crkve.

Časopis je djelo ljubitelja Boga, te pobožnih i predanih vjernika.

- Neka ova molitva bude našgovor za svakodnevni našgovor -

Svemoćući Gospode Bože naš nebeski Oče po svojoj milosti čuj i usliši molbe dok Ti se molimo vjerom i nadom:

- 1. Za napredak mira, blagostanja te vladavinu prava i pravde u našoj društvenoj zajednici.*
- 2. Za sve članove Crkve koji su bolesni, u teškoćama i kušnjama života; sačuvaj ih i ludi im utjeha i Pomoćnik vjeran u svakoj nevolji.*
- 3. Za duhovnu obnovu naše domovine te osnaženje kršćanske Crkve kako bi njezino vjedočanstvo bilo jasno i djelotvorno onima koji su u potrazi za Istinom.*

To molimo po Kristu Isusu Gospodinu našem koji živi i kraljuje zauvijek!

- AMEN -

EX TENEBERTIS

LuX

Način tame Svjetlost!

*- U ovom broju donosimo -
Zapis Isusova rođenja
Razlozi Isusova rođenja
Kršćanstvo i komunizma
Ujedinjenje reformiranih kršćana
Vijesti iz života Crkve*

DOŠAŠĆE

Došašće je vrijeme duhovne pripreme, period od četiri tjedna, koji uvodi u proslavu blagdana Božića.

U Reformiranoj crkvi to je vrijeme u kojemu se stavlja naglasak na iščitavanje Svetoga pisma i promišljanje vjere u Boga. To se čini kroz biblijske navode Starog i Novog zavjeta koji navještaju dolazak Spasitelja svijeta. Advent se vrlo rano pojavljuje u kalendaru kršćanske Crkve. Već su kršćani 4.st. odredili vrijeme od četiri tjedna za promišljanje o najvećem misteriju; utjelovljenje Spasitelja svijeta i Boga u osobi Isusa iz Nazareta.

Četiri tjedna podsjećaju na četiri kanonska Evanđelja (Matej, Marko, Luka, Ivan) koja su istinita riječ Božja te najtočniji zapis života i nauka Gospodina Isusa Krista.

Prema Luki, piscu istoimenoga Evanđelja i Djela apostolskih, anđeo Gabriel je posjetio Mariju, a taj je događaj opisan na sljedeći način:

"Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davida; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti

puna! Gospodin s tobom!" Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvom neće biti kraja." Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!" Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje."

CRKVENA OPĆINA HRASTIN

Zajednica je vjernika predana u vjerskom i društvenom životu ovog slavonskoga mjesta Općine Vladislavci. Za ispunjavanje vjerskih potreba redovito se organizira Služba Božja, Molitveni sastanak, Proučavanje Biblije, vjeronauk za djecu i mladež. U cilju društvenog angažmana imaju zbor, dramsku sekciju te kulturno društvo.

Povodom Dana reformacije vjeroučenici su posjetili šetalište sa povijesnim prikazom reformacije i Reformiranu crkvu u Lugu, te grob Juliane Borko na groblju u Kopačevu gdje su se upoznali sa životopisom, molitvama i pjesmama autorice.

Bogoštovlje s Večermom Gospodnjom bilo je uljepšano programom djece koja su pjevala i recitirala o reformatorima i djela reformatora. Župljani su slušali prikaz jednog djela „Zrcalo istinitog popstva!“

Mihajla Starine, poznatog reformatora šesnaestog stoljeća koji je djelovao na području Slavonije.

Jedan od zanimljivijih vijesti je popravak tornja Crkvene općine. Toranj i krov je obnovljen prije 8.g. sredstvima Ministarstva kulture, prosvjete i športa, a posredovanjem Zavoda za zaštitu kulturnih spomenika iz Osijeka.

Budući nije dobro postavljen, došlo je do urušavanja. Zbog toga su se vjernici morali organizirati i pronaći pomoć za popravak. Zahvaljujući milosti svemogućega Boga, angažmanu pastora i zajednice vjernika pomoć je došla od Đakonske službe Reformirane Crkve Mađarske, Javne vatrogasne postrojbe Osijek te Županije Osiječko-Baranjske.

CRKVENA OPĆINA BJELIŠEVAC

Bjeliševac je malo mjesto nedaleko Kutjeva. Zajednica vjernika postoji od 1880.g. Ustrojena je kao Crkvena općina Reformirane kršćanske (kalvinske) Crkve u Hrvatskoj 1992.g. Tijekom više decenija postojanja zajednica obavlja temeljnu svrhu postojanja; služiti vjernicima u ispunjavanju njihovih duhovnih potreba.

Njezina je povijest zanimljiva, pa su se tako vjernici do 1946. skupljali u školi u obližnjem mjestu Tominovac, tada su komunisti zabranili vjernicima da obavljaju svoje vjerske potrebe. Tako su se do 1970. vjernici okupljali po kućama. Od 1970.-2003. služba je vjernicima obavljana u neadekvatnim prostorima.

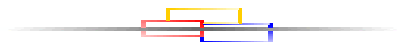
2003. završena je najvažnija etapa u izgradnji pastoralnog centara za bogoštovne, katehetske i pastoral-

ne potrebe. U skoroj je budućnosti u planu uređenje prostora ispred crkve; postavljanje ograde i popločavanje prostora što bi donijelo funkcionalnosti te uljepšalo izgled. U bližoj je budućnosti u planu uređenje potkrovlja te izgradnja dodatnih prostorija za pastoralne i katehetske potrebe.

Mnogi su prezbiteri služili zajednici, među njima je potrebo istaknuti sljedeće: Jan Škrobak, Varak Franjo, Jan Adamek, Slavko Škrobak i Zdenka Pagač.

Crkvena općina putem svojih pastoralnih službenika i prezbiterija nastoji svjedočiti sredini u kojoj živi. Tako se redovito odvija Bogoštovlje na Dan Gospodnji, te prigodna povodom kršćanskih blagdana. Zajednica redovito organizira vjeronauk za djecu polaznike pučke te mlade polaznike srednje škole.

Vjernici pokazuju aktivan interes za vjeru te većina redovito pohađa Bogoštovlje.

RAZLOZI ISUSOVA ROĐENJA

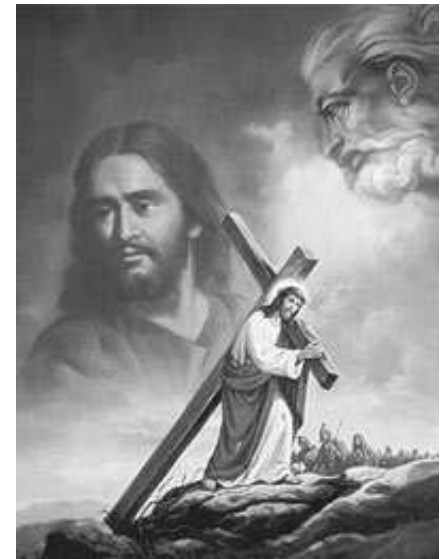
Božji je narod čekao osloboditelja i otkupitelja, koji je trebao doći izbaviti ih sužanjstva. Oni su mislili na političku slobodu i oslobađanje od jarma strane, rimske, uprave i vlasti.

Bog je ponudio rješenje za iskupljenje i odgovor na probleme, ali ne na način kako su očekivali, jer je problem bio u srcu, a ne u politici. Zbog toga je Krist došao na neuobičajen način, mimo tradicije i očekivanja, bez fanfara, i ponudio poruku koja je bila teško prihvatljiva sunarodnjacima. Njegove poruke o Kraljevstvu koje je u srcu, a ne u granicama nisu spremno dočekane, sve je postalo teže kada Isus nije htio postati politički vođa.

Krist se utjelovio da bi prenio Evanđelje: Radosnu vijest, Blagovijest: Bog voli sve ljude i nudi spasenje po vjeri, vječni život kao posljedicu vjere u Boga. Kada osoba primi poziv Božji i povjeruje ona biva novo rođena i započinje proces duhovne obnove. Duhovno obnovljena osoba u miru je s Bogom, ima

mir u srcu, blagoslov u životu, a to dovodi do punine života.

Krist se utjelovio u osobi Nazarećanina zbog toga da bi pokazao kako su; siromašni i bogati, neobrazovani i učeni, nemoćni i moćni, žene i muškarci od Boga prihvaćeni, djecom Božjom prozvani, ako vjeruju da je Gospodin Isus; Krist, Spasitelj, Otkupitelj svih ljudi i Gospodin Bog!

ZAPISI ROĐENJA ISUSA

Rođenje i prvi dani Kristova života opisani su u na dva mjesta u Novom zavjetu: Mt 1,18-2,23 i Lk 2,1-40. Zapisi pomažu pri rekonstrukciji jasne i cjelovite slike Kristova utjelovljenja.

Evangelista Matej je bio jedan od dvanaest učenika: apostol. Po zanimanju je bio carinik: sakupljač poreza te je imao dva imena, Matej Levi. Rodom je bio iz Galileje, Evangelje je pisao tridesetak godina nakon Kristova uskrsnuća. Djelovao je na području Palestine, a nakon migracije se ne zna gdje je otišao. Pretpostavlja se da je poginuo mučeničkom smrću.

Matej opisuje rođenje i prve dane Isusova života u prvom i drugom poglavlju. Ističe nekoliko događaja povezanih sa događajem; Josipu se, koji je bio zaručen za Mariju, ukazao u snu Anđeo Gabrijel te mu poručio da njegova zaručnica,

za koju je saznao da je trudna, nije učinila išta amoralno, jer je dijete začeto nadnaravno. Dobio je poruku o posebnosti djeteta i da će njegova misija biti izbavljenje ljudi od njihovih grijeha. Tu je objavu anđeo potvrdio navodima Prvog zavjeta, knjige proroka Izajia 7p. Jo-

sip je Mariju prihvatio za suprugu, a dijete za zakonitog sina.

Za vrijeme boravka u Judeji, dok su bili u Betlehemu, u posjetu je tek rođenom djetetu došlo poslanstvo sa istoka. Prvo su otišli do kralja Heroda jer su mislili da se u njegovoj kući rodio nasljednik tj. kralj. Ta je vijest uznemirila Heroda jer je dolazak Mesije značilo prijetnju političkoj vlasti. Nakon vijećanje, sa tumačima svetih spisa, dobio je odgovor. Temeljem proroštva proroka Miheja (Mih 5,1), koji je živio sedam stoljeća prije Isuso-

Ovo je prvi veći korak oko pripremanja punog ujedinjena se Evangeličkom Crkvom (augusburške vjeroisovijedi) na globalnom nivou koji se može očekivati u nadolazećima godinama.

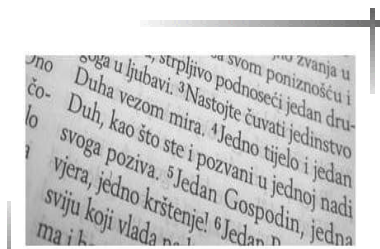
Evangelička Crkva na svjetskom nivou broji 68.300.000 vjernika. Reformirana i Evangelička Crkva puno zajedništvo već prakticiraju na mnogim nacionalnim nivoima kroz Leuenburški konkordij po kojemu su ove Crkve u punom eklezijalnom, pastoralnom i sakramentalnom zajedništvu.

Reformirana Crkva je putem Presbiterijanske Crkve Škotske, koja je jedna od službenih Crkava u Velikoj Britaniji, u punom zajedništvu s Anglikanskom Crkvom koja broji 80.000.000 vjernika. Episkopalna Crkva kroz svojih 39 izjava vjere potvrđuje kalvinski nauk. Razlikuje se po većem naglasku na liturgijskom Bogoštovlju i episkopalnoj strukturi, za razliku od Reformiranih Crkava koje Sinodu smatraju svojim episkopatom i vrhovnim autoritetom. Sinodu čine delegati Crkvenih općina i pastori (svećenici), a Crkvu vodi modera-

tor ili biskup koji se bira na mandat između pastora.

Reformirana kršćanska (kalvinska) Crkva u Hrvatskoj dio je ovog velikog zajedništva, te nasljeđuje autentičan konfesionalni identitet i neprekinuti tijek djelovanja na području naše domovine od 16. stoljeća.

Prve su zajednice osnivane oko 1540. a prva Sinoda je bila 1550. Reformirana Crkva je bila nazočna u različitim dijelovima Hrvatske, te je tijekom svoje prošlosti prolazila različite nevolje i kušnje od bezbožnika i kumiropoklonika svoga doba. Budući je opstala do današnjih dana trajno je svjedočanstva predane vjere u Gospodina Isusa Krista i pokazatelj kršćanskih (kalvinskih) vrijednosti te iskrene i pobožne vjere koja "pomiče brjegovu".

UJEDINJENJE REFORMIRANIH KRŠĆANA

Povijesni događaj među kršćanima koji nasljeđuju reformirani konfesionalni identitet, dogoditi će se u lipnju 2010.g.

Dogovorena je Sinoda ujedinjenja dviju veliki Alijansi Reformiranih Crkva: Svjetske Alijanse Reformiranih Crkava (SARC) i Reformiranog ekumenskog savjeta (RES). Sinoda će biti održana u Grand Rapid, Mitchigen, SAD, na teološkom fakultetu The Calvin College, a nazočno će biti 1.000 delegata nacionalnih Sinoda. Poticaj je za ovu Sinodu zapis Svetoga pisma: "Jedinstvo Duha svezom mira!" Ef 4,3.

SARC povezuje Reformirane Crkve koje nasljeđuju konfesionalni identitet izražen u temeljnim vjervanjima i konfesijama Reformirane Crkve. SARC ujedinjuje oko 75.000.000 aktivnih vjernika diljem svijeta. RES, također, nasljeđuje identični konfesionalni identitet i kršćansku tradiciju proizašlu iz europske reformacije 16.st. poznatu kao kalvinizam, povezuje 5.000.000 aktivnih vjernika u 25 zemalja i 41 nacionalnih Sinoda.

Nakon ujedinjenja svjetska zajednica Reformirana Crkva će pod svojim okriljem imati 80.000.000 aktivnih vjernika, i 250 nacionalnih Sinoda Reformiranih Crkava diljem svijeta. Centralni ured će i dalje biti u "Kalvinskom Rimu" odnosno gradu reformacije: Ženevi. Naziv će biti Svjetska zajednica Reformiranih Crkava (SZRC), imena nacionalnih Crkva ostaju nepromijenjena.

Potrebno je naglasiti da je broj reformiranih vjernika i Crkvi veći jer svi nisu pod ovom organizacijom.

va rođenja, Mesija je trebao biti rođen u Betlehemu. Ova je činjenica uznemirila Heroda koji se nadao da će mudraci dojaviti točno mjesto gdje se nalazi te o kojemu se djetetu radi. Sljedeći putanju zvijezde došli su do Betlehema, pronašli dijete i njegove roditelje. Darovali ga; zlatom, tamjanom i smirnom, odatle pretpostavka da ih je bilo troje. Budući su primili naputak, u snu, da se ne vraćaju Herodu drugim su se putem vratili u zemlju.

Josipu se javio anđeo Gospodnji, također u snu, i naredio da krene u Egipat jer je kralj naumio pronaći i ubiti dijete. Tamo je trebao ostati sa djetetom i majkom, iz sigurnosnih razloga. Kralj je naredio smaknuće dječaka od dvije godine na niže u potrazi za Isusom. Iz Egipta su se vratili nakon smrti Heroda, a budući je u Judeji vladao Arhelaj, njegov sin, Obitelj je otišla u Galileju, grad Nazaret. Tamo će Isus provesti veći dio života sve do stupanja u službu.

Evandelisti Luka je bio rodnom iz Antiohije u Siriji. U to vrijeme vrlo značajno kršćansko središte iz kojega je apostol Pavao započinjao

svoja misijska putovanja. Po zanimanju je bio liječnik, obraćenik na kršćanstvo grčke pozadine. Bio je suputnik apostola Pavla na misijskim putovanjima, o čemu svjedoče Djela apostolska. Evandjelje je, nakon sustavnog istraživanja, posvetio prijatelju Teofilu obraćeniku na kršćanstvo i vjerojatno meceni njegova istraživanja. Za razliku od Mateja, koji se obraća kršćanima židovske pozadine, Luka na umu ima kršćane grčke pozadine. Zbog toga svoje evandjelja obrađuje, a materijal slaže na njima razumljiviji način. Evandjelja je napisao oko 70.po.Kr., a prema predaji je umro mučeničkom smrću u poznim godinama života.

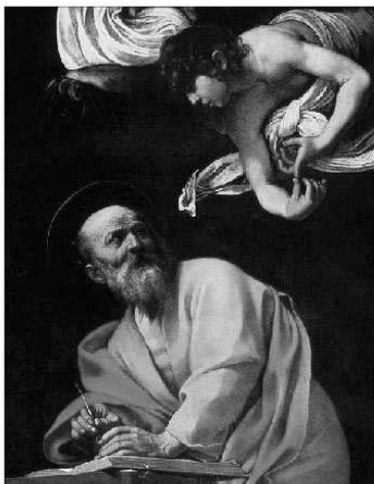
Luka skreće pozornost na događaje koji su prethodili rođenju. U prvom poglavlju ističe navještaja dva rođenja; Ivana i Isusa. Oba navještaja imaju elemente nadnaravnog jer je navjestitelj bio anđeo Gabrijel. Zapis oslikava ljude koji su; začuđeni, u nevjerici i sumnjičavi nakon objava koje su primili. Luka, također, uočava rodbinsku povezanost između majke Ivana Krstitelja i Gospodina Isusa kao i činjenicu da je Elizabeta, nakon posjete, prepoznala da je dijete

koje nosi Marija posebno. Na to se nadovezuje Marijin hvalospjev kojim ona izražava štovanje, veličanje, zahvalnost i podređenost Bogu: Lk 1,39-55.

Zapis se rođenja nešto razlikuje od prvog, ne iznosi iste događaje i naglašava druge. Vjerojatno je smješta vremenski malo ranije. Činjenica da je Obitelj pobjegla u Egipat što je vidljivo u Mateja navodi na zaključak da Luka opisuje događaje koji su se dogodili prije posjete mudraca sa Istoka. Matej ističe činjenicu da su Isusa posjetili ljudi sa visokog položaja, Luka naglašava posjetu pastira. Njihova posjeta, običnih ljudi, centralan je događaj zapisa: Lk 2,8-20. Pastiri su, čuvajući svoje stado, tijekom noći imali posjetu anđela koji im je donio radosnu vijest o rođenju Spasitelja. Anđeoski je zbor potvrđujući tu poruku potaknuo pastire da krenu u posjetu tek rođenog djeteta. Kada su došli do Marije i Josipa, pokloniše se tek rođenom djetetu te ispričali o susretu koji su svjedočili.

Pored navoda o prepoznavanju, priznavanju i poklanjanju običnih ljudi, Luka navodi da su dvije po-

božne osobe u Isusu prepoznali Mesiju kad je obitelj došla u Hram. Šimun je bio pravedan, bogobožan te očekivao dolazak Pomazanika. Na njemu je bio i Duh Sveti što je trebalo svjedočiti o posvećenom čovjeku: Lk 2,25-27. Tijekom boravka u Hramu, u koji je došao pod nadahnućem Božjim u djetetu je prepoznao Spasitelja i Svjetlo Božje. Tu je bila i proročica Ana: Lk 2,36-38. Poodmakle dobi, udovica koja je postom i molitvama u Hramu služila Bogu. Vidjevši dijete počela je hvaliti Boga i drugima govoriti o njemu. Luka ističe da su Marija i Josip slijedili tradiciju židovske religije, te nisu bili svjesni značaja njihova djeteta.

ISUS JE KRIST JEDINI SPASITELJ SVIJETA I ISTINSKI IŠČEKIVANI MESIJA

Vjerujemo i naučavamo da je Isus Krist, naš Gospodin, jedinstven i vječni Spasitelj čovječanstva, tako i cijeloga svijeta, u kome su spašeni vjerom svi prije dolaska Zakona, oni pod Zakonom i pod evanđeljem, kao što će mnogi i biti spašeni na kraju vremena. Sam je Gospodin u Evanđeljima poučio; *"Tko u ovčinjak ne ulazi navrata, već se uspinje na drugome mjestu, on je lopov i razbojnik ... ja sam vrata ovcama"* Iv 10,1.7. Isto Evanđelje na drugom mjestu veli; *"Abraham, otac vaš, treptio je od radosti u želji da vidi moj Dan."* Iv 8,56. Apostol Petar također poučava; *"Spasenja nema ni po jednom drugom jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spast."* *"Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oproštenje grijeha."* *"Uostalom, mi vjerujemo da smo spašeni, jednako kao i oni, milošću Gospodina Isusa."* Dj 4,12. 10,43. 15,11. Apostol Pavao poučava; *"su svi jeli isto duhovno jelo; da su svi pili isto duhovno piće. Pili su, naime iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta stijena bijaše Krist"* 1 Kor 10,3-4. Tako čitamo što Ivan poučava; *"da joj se poklone svi pozemljari, oni kojima ime nije zapisano u knjizi života"* Otk 13,8. Ivan Krstitelj je svjedočio o Kristu: *"Evo Jaganjca Božjeg koji odzima grijeh svijeta!"* Iv 1,29. **Zato otvoreno naučavamo i propovijedamo da**

je Isus Krist jedini Izbavitelj i Spasitelj svijeta, Kralj i Veliki svećenik, Istinit i iščekivani Mesija, svet i blagoslovljen; koga su Zakon i Proroci navijestili da ga je Bog od vječnosti odredio i poslao k nama te ne trebamo tražiti nikoga drugoga. Sada nam svi-ma preostaje jedino da Isusu Kristu damo svu slavu, vjerujemo u Njega, samo u Njemu nađemo odmora odbacujući svu drugu pomoć. Koji god traže spasenje izvan Krista, ispali su iz milosti Božje, učinili su sebi Krista ništavnim i uzaludnim: Gal 5,4.

PRIHVACENA SU VJEROVANJA S ČETIRI KONCILIA

Ukratko, iskrena srca vjerujemo i otvorenih usta ispovijedamo sve što je rečeno u Svetome pismu o tajni utjelovljenja našega Gospodina Isusa Krista i sve što je sročeno u vjerovanjima i uredbama prvih četiri sinodalnih koncila održanih u: Niceji, Carigradu, Efezu i Kalcedonu; zajedno s vjerovanjem blaženog Atanazija i sličnih vjeroispovijedanja, te odbacujemo sve što je suprotno ovima.

Isto tako zadržavamo kršćansku, pravovjernu i katoličku (sveopću) vjeru u cijelosti i nedjeljivu, znajući kao ničega nema u prije spomenutim simbolima što se ne bi slagalo s Svetim pismom i ne bi bilo iskreno tumačenje vjere. (II. HV XI)

IZ VJEROISPOVIJEDANJA CRKVE

KRIST JE ISTINSKI BOG

Vjerujemo i naučavamo da je Sin Božji, naš Gospodin Isus Krist, od vječnosti predodređen i postavljen od Oca da bude Spasitelj svijeta. Također vjerujemo kako se rodio ne samo onda kada se utjelovio od Djevice Marije, i ne samo prije postanka svijeta, već od Oca prije sve vječnosti, na neizreciv način. Prorok Mihej u svojoj knjizi poručuje, "Njegov je iskon od dawnina, od vječnih vremena" Mih 5,1. Ivan je u evanđelju rekao, "U početku bijaše Riječ bijaše kod Boga, i Riječ bijaše Bog" Iv 1,1. Zato što se tiče Sinovljevog božanstva, on je jednak i istobitan s Ocem, istinski Bog: Fil 2,11. Ne samo po imenu ili po usvajanju ili nekom zaslugom, nego u biti i naravi kao što je apostol Ivan poučavao, "On je Istinit, Bog i vječni život" 1 Iv 5,20. Pavao također piše, "Govorio nam je po Sinu, koga je postavio baštiničkom svega i po kome je stvorio svijet. Sin, koji je odsjev njegova sjaja i otisak njegove biti, koji svemir uzdržava svojom silinom riječi..." Heb 1,2-3. Gospodin je o sebi u Evanđelju rekao: "A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samog slavom koju imadoh kod tebe prije nego postade svijet." Iv 17,5. Na drugom je mestu u Evanđelju napisano: «Stoga su još više nastojali da ga ubiju, jer je.. Bog nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom" Iv 5,18. (...)

KRIST JE UISTINU UZAŠAO NA NEBESA

Vjerujemo da je naš Gospodin Isus Krist u svome tijelu uzašao iznad svih vidljivih nebesa u najuzvišenije nebo, što je, prebivalište Božje i svetih, te je s desne strane Boga Oca. Premda ono označava naše jednako učešće u slavi i veličanstvu, ono je određeno mjesto o kojemu Gospodin kaže u Evanđeljima, "Idem da vam pripravim mjesto!" Iv 14,2. Apostol Petar, također poručuje: "Onoga koga nebo treba da pridrži do vremena sveopće obnove" Dj 3,21. S neba će se taj isti Krist vratiti da sudi svijetu u vrijeme kada će zloba biti na vrhuncu u svijetu i kada će Antikrist, iskvarivši istinsku vjeru ispuniti sve praznovjerenjem i bezbožtvom, te okrutno proganjati crkvu krvoprolićem i paljenjem: Dn 11. Krist će doći po svoje i po svome dolasku uništiti Antikrista, te suditi žive i mrtve: Dj 17,31. Jer će mrtvi uskrsnuti: 1 Sol 4,14ss. Svi će se živući toga dana, koji je nepoznat svom stvođenju, promijeniti "u treptaju oka" i svi će vjerni biti uzdignuti ususret s Kristom u zrak, kako bi ušli s njim u blagoslovljeno prebivalište u vječnosti: Mk 13,32. 1 Kor 15,51. No, nevjerni bezbožnici biti će bačeni zajedno s đavolom u pakao i vječno će gorjeti i nikada neće moći biti izbavljeni od muka: Mt 25,46. (...)

Evanđelisti; Matej i Luka opisuju Isusovo rođenje kao važan događaj. Imaju zajedničke elemente, ali svaki od njih donosi detalje te ističe specifične događaje. To potvrđuje kako se nisu dogovarali oko toga da napišu «dobru priču», nego iznesu svjedočanstvo temeljeno na usmenoj predaji. Treba uzeti u obzir da su zapisi nastali decenijima, više od pola stoljeća, nakon što su se stvarno zbili, vjerojatno su tada stvarni sudionici preminuli, a događaj se usmeno prenosio kršćanskoj za-

jednici. Obojica su istraživali događaj i imali namjeru napraviti zapis koji će svjedočiti i poučiti naraštaje vjernika koje će doći.

Može se zaključiti; iako su pisali svoje zapise drugačijem auditoriju, nakana je bila svjedočiti o posebnosti Isusa Krista, te skrenuti pozornost kako su obični ljudi, pobožni ali i osobe sa visokih položaja prepoznali posebnost u djetetu.

Rođenje i prvi dani Kristova života opisani su u na dva mjesta u Novom zavjetu: Mt 1,18-2,23 i Lk 2,1-40.

KOMUNIZAM I KRŠĆANSTVO

Ove se godine diljem Europe prisjeća pada komunizma. Kraj je tog sustava omogućio početak tranzicije prema demokraciji i tržišnom gospodarstvu u zemljama Istočne Europe. Okončanje je jednodimenzionalno donijelo društvenu slobodu utamničanim narodima, te uspostavilo slobodu savjesti, mišljenja i izražavanja te perspektivnije društveno okruženje.

Što je zapravo ta ideologija?!

Slikoviti prikaz onoga što je sustav bio vidljivo je Berlinskim zidom. Podigle su ga komunističke vlasti Istočne Njemačke. Razlog je podizanja bio u tome što je do 1961. oko 3.000.000 ljudi pobjegli iz Istočne Njemačke u Zapadni Berlin. Budući je veliki broj ljudi gotovo svakodnevno bježao u dio grada koji je bio pod upravom saveznika, komunističke vlasti su odlučile Zapadni Berlin pretvoriti u svojevrsni koncentracijski logor izgradnjom zida. Po nalogu komunističkih vlasti zid je preko noći podignut, bio je 166 km dugačak, te je opasivao Zapadni Berlin. Na taj su način htjeli zabraniti ljudima komunističke Njemačke bježanje iz «zemlje obećanja». 1989.g., nakon 28g., srušio ga je narod kojemu je dozlogrdilo ateističko jednodimenzionalno. Tijekom postojanja zida komunističke

vlasti su pobile više od 1000 ljudi koji su pokušali prebjeći na slobodu. Berlinski zid simbolizira urušavanje komunističkog sustava te odbacivanje totalitarističkog i pristajanje uz demokratski sustav naroda istočne Europe, kako je podignut tako je i srušen: preko noći i vrlo brzo!

Komunistički je sustav utemeljen na pljački i otimačini privatnog vlasništva, proganjanju, zlostavljanju i ubijanju neistomišljenika. Sljedbenici te ideologije su ograničavali i branili slobodu savjesti, mišljenja i vjeroispovijedi te uskraćivali i manipulirali informacijama potrebnim za razvijanje neovisnoga i kreativnoga razmišljanja. Posebno su širili i poticali mržnju prema religiji, te proganjali i obezvjeđivali vjernike. Komunizam je ateističku ideologiju nametao ljudima te im kroz sustav društvene indoktrinacije i pranja mozga ograničavao kreativno i kritičko mišljenje. U blago modificiranom i ugladenom obliku postojao je u bivšoj Jugoslaviji, time i Hrvatskoj, te se nazivao socijalizam.

Iako su Marx i Engels bili: rasisti, antisemiti i mrzitelji Slavena, kuriozitet

nog djeteta, koji se odvija na najodvratniji način.

Ipak, ovomu pitanju ne treba pristupati senzacionalistički ili ekstremistički, nego pokušati sagledati problem iz različitih uglova.

U tom smislu ne treba se zalagati za apsolutnu zabranu pobačaja, jer postoje iznimni slučajevi kada je nužan zbog zaštite života i zdravlja majke. Ali uvijek iznova treba podsjećati na odgovorno ponašanje kako u općem tako i spolnom

životu, te je preuzimanje odgovornosti za ponašanje pokazatelj zrelosti uma i duha.

Stoga treba zaključiti: pobačaj je jedan od najgorih oblika oduzimanja prava na život, provođenja nasilja i ograničavanja prava najslabijih. Zato ako se trudnoća dogodi, a nije ugrožen život majke, ne radi se o slučajevima zlostavljanja; oduzimanje je prava na život, zametku koji ima potencijal ostvariti ga, moralno i kršćanski neprihvatljivo!

KRŠENJE PRAVA NA ŽIVOT

Prema istraživanjima Europskog instituta za obiteljsku politiku, samo u zemljama Europske unije, učinjeno je više od 1.200.000 pobačaja u 2007. Ako se napraviti realistična projekcija, sa sigurnošću možemo ustvrditi da je u proteklih deset godina samo na kontinentu zapadne "civilizacije" eutanizirano djece veličine manje europske zemlje, dakle govorimo o minimalno 5.000.000 onih koje bi jednom mogli postati odrasli ljudi.

Budući ljudi u Hrvatskoj vole misliti o sebi kao o moralnim vertikalama i uzorima konzervativizma, ma što god to značilo, treba podsjetiti na činjenicu da je od 1995.-2005. putem pobačaja oduzeto pravo na život ukupnom broju od 156.233 djece. Usporedbe radi u

Karlovačkoj županiji živi 141.787 osoba. Jedino što u ovoj moralnoj bijedi ohrabruje je činjenica da svake godine lagano pada broj ovakvih postupaka. Prema postojećem zakonu u Hrvatskoj se smije izvršiti pobačaj u bolnici i bez odobrenja komisije za trudnoću koja traje više od 2 mjeseca, preciznije do 10 tjedana.

Oduzeti pravo na život onomu tko ima potencijal postati čovjek moralno je dvojbeno. Na žalost neki od onih koji slove kao slabiji spol kada su u mogućnosti pokazati "snagu" čine to na najokrutniji način, pri tomu oduzimajući pravo na život najslabijima. Ne postoji niti jedan racionalan niti vjerski razlog kojim bi se mogao odobriti i podržati čin umorstva nerođe-

je povijesti da je njihova ideologija upravo među slavenskim narodima pustila najdublje korijene koji su ju na kraju odbacili. Komunistički je sustav, diljem svijeta, smaknuo više od 100.000.000 ljudi. Mnogo više ih je prošlo različite psihičke i fizičke torture. Komunistička je ideologija danas opstala u Sjevernoj Koreji, Vijetnamu i Kubi, iako postoji u Kini bitno je modificirana te se ne može govoriti o komunističkom sustavu u pravom smislu te riječi.

Nelogičnost

Negiranje postojanja Boga jedna je od bitnih postavki komunističke ideologije. Negacija Boga, odnosno ateizam je besmislen. Nije racionalno negirati postojanje nečega u što se ne vjeruje. U tom je smislu komunistička ideologija nelogična, a intelektualno besmislena. Isto je tako tvrdnja da je vjera "opijum" zapravo potpuno krivo razumijevanje vjere. Osim što su negirali postojanje nečega u što ne vjeruju komunisti su odgovorni za progone i ubojstva stotina tisuća vjernika, tako je samo u Rusiji ubijeno više od 50.000 svećenika za vrijeme ateističke strahovlade.

U svojim je postavkama komunizam totalitaristična i destruktivna ideologija. Zasniva se na vulgarnom darvinizmu: tko je jači taj preživljava, a to se preživljavanje očituje dolaskom

i ostankom na vlasti te diktaturom tj. nametanjem komunističke ideologije svima.

Sve su totalitarističke ideologije (fašizam, nacizam, komunizam) duboko u suprotnosti s naukom Gospodina Isusa Krista, pa tako i komunizma. Kršćanin slijediti nauku koji je uspostavio židovski rabin kojega su mnogi Židovi, ali u većini ostali narodi svijeta, među njima ne mali broj Hrvata, prepoznali kao centralnu osobu svoga života i vjere. Iako se kršćanstvo kao vjera može poučavati kroz sustav kateheze te je u tom smislu bitan dio odgoja, ipak je ona integrativno povezana s pozivom koji upućuje Svemogućići. Tako je vjernik sljedbenik Kristova puta i poklonik Svetoga Trojstva.

Antikršćanski elementi

Postoji više anti-kršćanskih elemenata u komunizmu, želimo istaknuti samo nekoliko i to ključnih.

Kult ličnosti je razvijen u svim totalitarističkim ideologijama. Podrazumijeva postojanje vrhovnog vođe kojega se slijedi, sluša, iskazuje nesebično divljenje i poštovanje, jednom riječju obožava. Taj je kumir obično povezan sa partijskom

organizacijom koja kroz njega provodi program i na taj način viši utjecaj na mase. U kršćanskoj etici koja se temelji na Svetom pismu svako je obožavanje prolaznog u direktnoj suprotnosti sa štovanjem jedinog, vječnog, neprolaznog i savršenog Boga, kojega jedino treba štovati te mu se umom i srcem predavati odnosno klanjati: Izl 20, 3-6.

Nasilje je kao način ostvarivanja političkih i društvenih ciljeva u direktnoj povezanosti sa totalitarističkim ideologijama. Komunizam je u gotovo svim zemljama u koje je inaguriran, došao nasilnim putem. U velikom broju slučajeva podaci o narodnoj podršci su bili izmijenjeni i lažirani. Ta je ideologija u svojim temeljnim premisama promovirala nasilje kao oblik ostvarivanja ciljeva. Ideološke je suparnike progonila i ubijala, a oni koji su drugačije mislili bili su izvrgnuti indoktrinaciji i pranju mozga.

Bogoljublje koje nije popraćeno čovjekoljubljem nije vjera u punini, zbog toga u brizi za vjeru treba brinuti i za čovjeka pojedinca, a

nasilje kao oblik ostvarivanja ciljeva je suprotan Kristovom nauku. U tom smislu svi oni koji potiču ili provode nasilje ne mogu se smatrati kršćanima: Mt 22, 34-40; Mk 12, 28-34; Lk 10, 25-28.

Negiranje Spasitelja svijeta: 1 Iv 2, 22; 2 Iv 1, 7. Kršćanska religija potiče duhovnu i praktičnu dimenziju života. Usmjerava na otkrivanje duhovnog aspekta koji je temelj za kvalitetan, cjelovit i svrhovit život. Razvijanje tog područja života počinje vjerom u jedinog Spasitelja svijeta, vjera stvara duhovnu promjenu koja se očituje u promjeni stavova, izgradnji svjetonazora koji ne polazi od egocentrizma i isključivosti nego želje da se stvara bolji svijet po mjeri svih.

Jedinstvenost kršćanstva

Kršćanska je poruka jedinstvena, govori o Gospodinu Kristu Isusu, Sinu Božjemu i Spasitelju svijeta. Jedinstvenost poruke očituje se u činjenicama dolaska, života, učenja i poslanja kojega je imao. Njegovim dolaskom ostvarena su iščekivanja Božjeg naroda. Krist je svojim dolaskom potvrdio istinitost zapisa Starog zavjeta, a njegov život i

učenje potiče mir, snošljivost, susret i život s Bogom, ulijeva nadu u vječni život koji dolazi po milosti Boga i vjeri Svemogućega. Gospodin Isus Krist je donio poruku Radosne vijesti, Evanđelje spasenja i pomirbe s Bogom.

Ideologije mraka, zla i nasilja u svojim su osnovama; isključive, nasilne, potiču nesnošljivost prema drugima i drugačijima, izgrađuju samodostatnost i potiču mržnju. Sve je to u dubokoj suprotnosti s kršćanstvom koje daje vjersku i religijsku dimenziju, koje vodi u duhovnu obnovu koja je temelj kvalitetne i cjelovite društvene obnove.

Zloupotreba demokracije

Na žalost postoje i danas, 20 godina nakon sloma strahovlade, oni koji su u službi propagande, obrane ateističkog poretka ili relativiziranja zločina komunizma. Oni čine ono što se u komunizmu

i socijalizmu nije smjelo, na taj način zloupotrebjavaju demokratski sustav: slobodno izražavaju svoje mišljenje čak i onda kada se radi o zabludi, te koriste slobodu izražavanja koja postoji samo u demokratskim zemljama kako bi širili nazadne i destruktivne ideje.

Potrebno je istaknuti da je brojčano i ideološki najveći zločin protiv čovječnosti počinjen od strane komunista, pa ih se može usporediti sa fašističkim i nacističkim. Komunistička je ideologija totalitarna i antikršćanska. Ovaj se režim urušio sam od sebe, ali i zbog toga što je velika većina ljudi jasno rekla da više ne želi dekadentan i nazadan društveni sustav. Zbog toga se treba podsjetiti na pogubnost te ideologije te uočiti kako je ona u suprotnosti s vjerom u Boga, zdravom prosudbom i demokratskim sustavom.

